

[Anne Grete Holmsgård]

være fuldt tilbagebetalingspligtig. Hermed indfører de konservative et nyt begreb i dansk sociallovgivning, nemlig at de personer, der tiltager sig den ret at bekæmpe den reaktionære krisepolitik, de er blevet mødt med gennem de sidste par år, ikke skal nyde gavn af det sociale system, som de selv betaler til. Jeg siger velbekomme til den form for politik. Meningen er jo klar nok. Selv om der er blevet ført indkomspolitik siden 1973, er det trods alt ikke lykkedes at tromle den fuldstændig igennem. Nu forsøger man så med et alternativt instrument, der skal bruges sammen med de andre, nemlig socialsystemet, som skal være en murbrækker for indkomspolitikken.

Ud over dette foreslår de konservative, at man skal såkaldt ligestille alle uddannelsessøgende, og at man skal ligestille gifte ægtefæller med papirløst samlevende. Jeg kalder det en køn form for ligestilling. Det, man gør, er simpelt hen, at man skærer ned, og så kalder man det ligestilling, til trods for at det intet som helst har med ligestilling at gøre. Det er nu engang sådan, at i dette samfund er ens materielle, ens fysiske og ens psykiske situation afhængig af, om man er i stand til at brødføde sig selv, og jeg mener, det er absurd, at man fører en politik i marken, der gør voksne mennesker gensidigt økonomisk afhængige af hinanden.

Jeg vil godt sige lidt om forslaget om at fjerne forsørgelseskontrakter fra bistanndsloven. Jeg håber, at socialministeren har ret i det, hun sagde før, for i så tilfælde er det slet ikke noget problem. Det er karakteristisk, at det netop kommer fra de konservatives side. Det er jo ikke mere end trekvart år siden, at et medlem af det konservative folkeparti, hr. Ib Stetter, gik i marken med en særdeles usaglig hetz mod bestemte grupper af indvandrere, dem, vi normalt betegner som fremmedarbejdere. Det er ikke nyt for os, og vi tager afstand fra det. Vi tager afstand fra, at man vil forsøge at gøre det umuligt for fremmedarbejderne at få en anstændig behandling ifølge bistanndsloven, og vi tager også afstand fra det, der står i bemærkningerne om, at muligheden for forsørgelseskontrakter fuldstændig skal fjernes. Vi er ikke begejstrede for skattefradrag og har aldrig været det, men det er i hvert tilfælde diskriminerende ad Pommern til, når man siger, at

én bestemt gruppe skal stilles ringere end tilsvarende grupper i dette samfund.

Det allersidste punkt minder meget om et forslag fra venstres side, der er blevet behandlet tidligere, om, at man ønsker at hæve forældrebetalingen i daginstitutioner. Indfaldsvinklen her er en lidt anden, men resultatet vil ikke være væsentligt forskelligt.

Inge Krogh (KrF):

Det er et meget stort og omfattende forslag til folketingsbeslutning, der foreligger her. Skal der foretages en revision af bistanndsloven, vil det kræve en meget stor undersøgelse. Ydelser efter bistanndsloven afhænger jo i høj grad af skønnet på de enkelte bistanndkontorer, og derfor fungerer bistanndsloven vel forskelligt i de forskellige kommuner. Det er vel et spørgsmål, hvor hyppigt de meget store ydelser udbetales, som af og til er omtalt i aviserne og slås op som sensationer.

Efter det foreliggende forslag skal forbigående hjælp højst kunne udgøre 90 pct. af den hidtidige indtægt. Gælder det også, hvis det drejer sig om en selvstændig, der har drevet forretning, indtil den næsten ingen indtægt har givet?

Det er nyt, at der kommer en tidsbegrænsning på 6 måneder for denne hjælp i forhold til den tidligere indtægt. Man går derefter over til sygedagpenge. Der står, at man går ned til sygedagpenge. For nogle kan det måske blive et spørgsmål om at gå op til sygedagpenge, hvis de 90 pct. virkelig føres ud i livet. Efter ét års forløb skal man gå over til varig hjælp. Det er nyt, at der foreslås denne begrænsning. Den forbigående hjælp har i dag måske i realiteten den samme begrænsning. Jeg tror, at man ofte begrænser den til et år, men det er vel forskelligt.

Den vedvarende hjælp skal gives efter bistanndslovens § 43, det vil sige folkepensionen uden andre indtægter end børnetilskud. Det bliver vel meget vanskeligt at klare sig med det, men efter § 43 er der altså også muligheder for enkeltydelser. Men så er man altså inde på skønnet igen, som jeg har indtryk af at man netop ville til livs.

Klienten på forbigående hjælp skal henvises til revalidering, og det er rimeligt. Det er også rimeligt, at man har pligt til at tage